

Nagy Gáspár

Pályabér - kiégett legelőn

Fölmagzott füvek a pályán,
kilőtt tarack meg fonnyadt pipitér;
tűnődjünk el az idő "ár/apályán",
de itt tűnődni mit ér...
ha egyszer nyár van: július-totál,
csak rózsaszínben játszó szemüveg
mögül nem látható a kár,
bár erőlködik s zihál az öreg,
ki sípjával /régóta/ ámyéket követ,
a csapat sorsához így ragaszkodik;
ráment bizony már néhány évtized,
de nem érti, ha netán panaszkodik
akár egy zöld fűszál,
akár egy szürke tartalék...
mert eldöntve itt előre
ki lesz örök-fakóban boldog kispados...
ha kell, hát bedobva egy sérült martalék,
fetrengyet ugyan, de jajgatni kfnos,
mert cselnek vélhető: eltanulható
rebeliónak - amiért nem jár pályabér,
se dícséretes bólintás egy mindenható
Bíró-Sport-Rovatban...
elkelne már egy jó kis öntözés,
mert pályánk itt tikkadt "rühes legelő",
"pirosult gyásztér" és bunda-virágos:
a százszor átvert, a százszor megalázott
ezerfejú caesar rozzant tribünökről
csak tátog és alig kiáltoz...

/1987. július/